

ת"פ 35454/10 - מדינת ישראל נגד צוות מא"י ושות' לבניין ופתח בע"מ

בית הדין האזרחי לעבودה תל אביב

ת"פ 18-10-35454 מדינת ישראל נ' צוות מא"י ושות' לבניין ופתח בע"מ
בפני כבוד השופטת יפה מזרחי-לווי

בעניין: מדינת ישראל
ע"ב"כ עו"ד יצחק שעון
נגד
צוות מא"י ושות' לבניין ופתח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שלומי שנידר
הנאשמים

הכרעת דין

בנגד הנואשת הוגש כתב אישום בגין אי ביצוע צו בטיחות שהוצא לפיקוח ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954 (**חוק הפיקוח**). להלן אפרט את פרטי כתב האישום.

כתב האישום

- במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה הנואשת חברת פרטיט בע"מ, מבצעת בנייה במסגרת פרויקט תמ"א 38 ברחוב פוחס דוד 7 בפתח תקווה (**אתר הבניה**). הנואשת רשומה בפנקס הקבלנים במשרד הבינוי והשיכון.
- ביום 7.11.16 נערך ביקור פיקוח באתר הבניה על ידי נציג המואשמה (**ביקורת הראשון**) במהלך נמצאו ליקוי בטיחות בעגורן צרי - אי בדיקת אביזרי הרמה ואי הצגת מסמך בדיקה תקפים ומושרים על ידי בודק מוסמך ביום הבדיקה; ואי ביצוע בדיקת מתקן חשמלי על ידי חשמלאי בודק.
- ኖכח הממצאים הוצא לנואשת צו בטיחות מסמך 56455 (צ"ו בטיחות) שהורה לנואשת להפסיק לאלתר את הפעלה והשימוש בעגורן עד לתיקון הליקויים.
- ביום 18.12.16 נערך ביקור נוסף באתר (**ביקורת השני**) במהלך נמצא כי הנואשת הפעילה את העגורן בין התאריכים 8.11.2016 עד 18.12.2016. זאת, מבליל שנערכה לעגורן בדיקת מתקן חשמלי על ידי חשמלאי בודק ובניגוד להוראות צו בטיחות.
- לאור האמור ייחסה המואשמה לנואשת עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק הפיקוח - אי קיום צו בטיחות.

עמוד 1

עדי המאשימה

6. **אופיר מנדרבאום** - חוקר בטיחות, משרד העבודה והרווחה והשירותים החברתיים; **משה פס** - מפקח בנייה בכיר, משרד העבודה והרווחה והשירותים החברתיים; **משה גולד**; **ובועז מליחו** - מנהל העבודה בנאשמת בזמן הרלוונטיים.

תשובה הנאשימים

7. במעמד הקראת כתב האישום הודהה הנאשמת בסעיפים 2-1 לכתב האישום (זהות הנאשמת וביצוע עבודות הבניה באתר), וכפירה ביתר הסעיפים (סעיפים 7-3 לכתב האישום).

התשתית הנורמטיבית

8. סעיף 1 לחוק הפקוח קובע שיקום שירות שתפקידו:

"(1) לפקח על קיום כל חיקוק שביצעו בידי שר העבודה והשר הטיל על השירות, בהודעה שפורסמה ברשותם, את הפקוח על קיומו;

(2) לפקח על הבטיחות בעבודה (להלן - בטיחות), על הגיהות המקצועית (להלן - גיהות) ועל הרווחה במקומות שבהם עובדים בני אדם לצרכי עסק או משלח יד או במקומות המיועדים לכך, ולהדריך באלה את העובדים ואת המעסיקים;

(3) ל מלא כל תפקיד אחר שיטיל עליו שר העבודה בשטח הבטיחות, הגיהות, הרווחה וסידורי העבודה".

9. אחד מכל העבודות שניתנו לשירות כדי לבצע מלאכתו הוא הוצאה צוויים. ישנים שני סוגי צוויים - צווים בטיחות (סעיף 6 לחוק הפקוח) וצוויים להפסקת עבודה בגין בניה (סעיף 6א לחוק הפקוח). ההבדל בין הצוים, בקצרה, הוא שצווים בטיחות נועד לפטור מראש סיכון בטיחות בקרה נקודתית בעוד שצווים הפסקת עבודה נועד להתמודד בדייעבד עם סיכונים שהתגמשו. צווי הפסקת עבודה הם רוחביים וחלים על העבודה באתר כלו, אם כי מפקח העבודה רשאי להורות במקרים מסוימים במקומות הרוחביים בטענה גם על הפסקת העבודה כולה. צווי הבטיחות גם הם מתחלקים לשניים - צוים שנדרשים בדחיפות וצוויים שאינם דוחפים הכספיים לשימוש טרם הוצאתם.

10. עניינו של כתב האישום בהליך זה הוא בצו בטיחות לפי סעיף 6 לחוק הפקוח, להפסקת העבודה במכונה מסויימת - העגורן - עד להסדרת הליקויים הבטיחותיים. להלן לשונו של סעיף 6 לחוק הפקוח:

"(א) שוכנע מפקח עבודה אזרחי, בין פעולות עצמו ובין על סמך דין וחשבון של מפקח עבודה, כי טיבם, מבנים או מקוםם של מכונה, ציוד, מתקן או חומר המשמשים או העומדים לשמש במקום העבודה יש בהם סכנה לשלוומו או לבリアותו של אדם, או כי תהליך או מעשה פלוני או מחדל פלוני במקום העבודה מסכנים שלום אדם או בריאותו, רשאי הוא לעשות, בצו, אחד מהלאה:

- (1) להורות על הפסקת העבודה במקום העבודה, לאסור את השימוש במכונה, בمكان בצד אחד או

בחומר או בחלק מלאה כמפורט בצו או לאסור את השימוש עד שהורחק גורם הסכנה וניתן על כר אישור מאת מפקח העבודה;

(2) לחיבת המחזיק במקום העבודה לנקטו, תוך הזמן הנקבע בצו, אמצעים כמפורט בצו לשם הרחקת הסכנה.

(ב) מקום שאין הסכנה תקופה לא ניתן מפקח עבודה אזרוי צו לפי סעיף זה, אלא אם ניתן למחזיק במקום העבודה הזרמנות נאותה להשמע טענותיו.

(ג) צו לפי סעיף זה יחתם על ידי מפקח עבודה אזרוי וישלח בדואר רשום, או ימסר לידי המחזיק במקום העבודה או ידבק באופן הנראה לעין במקום העבודה. טעות בנקיטת שמו של המחזיק לא תפגע בחוקיותו של צו שנמסר או שהדבק כאמור.

11. תוקפו של צו בטיחות לפי סעיף 7(א) לחוק הפליקות, הוא כדלקמן: "**צו לפי סעיף 6 יעמוד בתוקפו כל עוד לא בוטל על ידי מפקח עבודה אזרוי, או על ידי מפקח העבודה הראשי, או על ידי בית דין אזרוי ממשמעו בחוק בית הדין לעבודה תשכ"ט-1969, (להלן - בית דין אזרוי לעבודה), על פי בקשה שהוגשה על ידי המחזיק במקום העבודה.**"

12. הסנקציה למחזיק במקום עבודה שלא קיים צו בטיחות קבועה בסעיף 8(ב) - סעיף העבירה המוחסת לנשمة - "**לא קווים צו שניתן לפי סעיף 6, דין המחזיק במקום העבודה שניתן עליו הצו - מאסר שנה אחת או קנס 2000 לירות או שני הענשים כאחד, וכן קנס נוסף של 20 לירות, לכל יום שבו נמשכת העבירה.**"

הערה מקדמית

13. דין ההוכחות בתיק התקיים ביום 15.9.19. בסיוםו של הדיון בקשה הנואמת להודיע אם ברצונה להמל את פרשת הגנה. בין הצדדים התקיימו מגעים ארוכים לסיום ההליך בהסדר. ביום 28.12.20 ביקשו הצדדים לבטל את דין ההוכחות שנקבע לפרשת הגנה מן הטעם שההוכחות בתיק דין הסתיימו". עם קבלת הודעה זו הבהיר ויתורה של הנואמת על קיומה של פרשת הגנה מטעמה. כחודשיים לאחר מכן, בהיעדר הודעה על הסדר, הורתיו הצדדים להגיש סיכומים. המאשינה הגישה את סיכומיה ביום 13.4.21. הנואמת, לעומת זאת, לא הגישה סיכומים על אף שניתנו לה מספר הזדמנויות לעשות כן. בהיעדר סיכומי הנואמת הוחלט שתתתקבל הכרעת דין על סמך החומר הקיים בתיק.

דין והכרעה

יסודות העבירה

14. יסודות העבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק הפליקות הם כדלקמן - (1) מפקח עבודה אזרוי הוציא צו עשה או אל תעשה כלשהו למחזיק במקום העבודה ביחס לעבודה שהוא מבצע; (2) הצו לא קיים.

15. ה"**מחזיק במקום העבודה**" הוא, לפי חוק הפליקות, כהגדרתו בסעיף 172א לפקודת הבטיחות

בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970, אחד מאלה:

- (1) המסייע;
 - (2) בעל מקום העבודה או תופש מקום העבודה;
 - (3) המנהל בפועל את מקום העבודה;
 - (4) מי שבשהגחתו או בפיקוחו פועל מקום העבודה;
 - (5) המנהל בפועל של תאגיד, אם מקום העבודה הוא בעלות תאגיד".
16. על הצו להיות חתום ולבוא לידיתו של המחזיק במקום העבודה - "צ'ו לפי סעיף זה יחתם על ידי מפקח עבודה אזרוי וישלח בדואר רשום, או ימסר לידי המחזיק במקום העבודה או יזדבק באופן הנראה לעין במקום העבודה. טענות בנקיותתו של המחזיק לא תפגע בחוקיותו של צו שנמסר או שהזדבק כאמור".
17. מבחינת היסוד הנפשי הנדרש די במודעות לקיומם של יסודות העבירה. בהקשר זה יציין שהמأشימה טעונה כי מדובר בעבירה מסווג אחריות קפידה. טענה זו נשענת על הוראת סעיף 8(ב1)(2) לחוק הפיקוח. אולם הוראה זו מתיחסת לעבירה על אי קיום צ'ו לפי סעיף 6א - צו הפסיקת העבודה. כראיה לכך יש שם לב שסעיף 8(ב1)قولו, לרבות ההוראה בדבר היותה של העבירה "**לפי סעיף זה**" מסווג אחריות קפידה, נכון במסגרת תיקון 10 לחוק. לפני התקיקון, לפני קיומה של עבירה לאי קיום צ'ו לפי סעיף 6א, לא הייתה העבירה לאי קיום צ'ו לפי סעיף 6 מסווג אחריות קפידה.
18. אשר ליסוד הנפשי מסווג מודעות נפסק כך:

"היסוד הנפשי בעבירות אלה דורש רמת כוונה פלילית של 'מודעות' כפי שהוגדרה בהוראת סעיף 20 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 לפיה "ראויים אדם שחשד בטיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום נסיבות כדי שהיא מודיע להם אם נמנע מלבררם" (ר' ע"פ (ארצי) 22/06 מדינת ישראל - רוזן (2014)).

אם הצו יצא כדין, על ידי מפקח אזרוי?

19. צו הבתיות (ሞץג מ/3) הוגש על ידי מוציאו, מפקח הבניה מר משה פס שהעד מטעם המأشימה לעבר (לפני התקופה הרלוונטית לאישום), בכתב אגרון מס' 22 ירושלים. מר פס העיד שהוא נהוג להעביר את צו הבתיות למזכירות לשם שליחתו בדואר רשום (עמ' 7, ש' 16-21 לפרטוקול).

曩יג הנאשמה, מר משה גולד שהינו הדירקטוריון היחיד שלא אישר שרח' אגרון 22 ירושלים הוא כתובת הנאשمة (עמ' 65, ש' 43-41 לפרטוקול). עם זאת, המأشימה לא צירפה כראיה את אישור המשירה של הצו עצמו ומחייבתו של מר מנדלבאום (חווקר הבתיות - עד הנאשمة) עלה שגם לא קיים אישור מסירה כזה (עמ' 35, ש' 1-8 לפרטוקול). הנאשמה למעשה חלקה על כך

שהצו נמסר בפועל בדרכים הקבועות בחוק (בדואר או בהדבקה במקום העבודה). אולם, מר **בעז מליחי** - מנהל העבודה של הנאשمت - הודה שהוא קיבל את הצו מספר ימים לאחר הוצאתו, זאת לאחר שקיבל אותו מנהלת המשרד (עמ' 45 ש' 34, עד עמ' 46 ש' 4 לפרטוקול):

"עו"ד שני: צו הבטיחות מתאריך 11.8.11

כב' השופטת: זה מ/3.

עו"ד שני: את מ/3. תאשר לי בבקשתו כמו שהתייחסת בעדות, האם קיבלת את המסמך זהה אי פעם?

ת: (מעיין) לא קיבלתי אותו באותו רגע. יכול להיות, נדמה לי שאולי, אולי שלחו לי את זה למיל או משהו, כמה ימים אחרי זה, נדמה לי.

כב' השופטת: מה זה - באותו רגע כשאתה אומר - באותו רגע?

ת: כאילו בתאריך הנ"ל, בתאריך של ה-8.

כב' השופטת: אלא כמה ימים אח"כ נדמה לך?

ת: כמה אחרי זה, כן, נדמה לי. ויש פה באמת התייחסות אך ורק לעגורי, עם שני הסעיפים, שתי העורות, הערה מס' 1 של אביזרי הרמה והסעיף 2 זה הנושא של בדיקות החסמל, וזה שהוא ש,

כב' השופטת: ממי קיבלת את המיל הזה?

ת: נדמה לי מנהלת המשרד, נדמה לי.

וכן בהמשך (עמ' 47, ש' 24 עד עמ' 48 ש' 2 לפרטוקול):

"ש: כן. כמה ימים לפני משלוח המסמך מ/2, קיבלת את צו הבטיחות מ-16.11.8. ?

עו"ד שניידר: אני מתנגד. אתה מניח בשאלת הנחיה שהוא לא אישר אותה, שהוא קיבל אותה.

עו"ד שני: מה, הוא מאשר.

כב' השופטת: הוא אישר אותה.

עו"ד שני: הוא אישר.

עו"ד שניידר: אוקי. הוא אמר שהוא לא זוכר.

ת: אמרתי עוד פעם, שבעצם גדרתי אותו בטלפון והוא המחה ואמר
- עד שלא תתקן את הדברים האלה, לא ניתן יהיה להשתמש
בעוגורן.

עו"ד שני: כן.

ת: וההבנה שלי הייתה - הנה תיקנתי, ז"א שאין מניעה להשתמש בעוגורן. והעובדה היא שלוחתי לו את האסמכתאות שתיקנתי. קרי את מה שהוא צריך לתקן את אביזרי הרמה. ב. את הנושא של החשמל. כמובן אני ראייתי את זה צו מתנה, צו מתנה, אתה לא יכול להשתמש בעוגורן, כל עוד לא תיקנת את מה שצריך לתקן. היה ותיקנת, אין לך מניעה להשתמש בעוגורן.

8.11.16. ש: אז אתה ראת את המסרך צו הבטיחות הזה מיום 16.11.16.

ת: לא, אמרתי לך מספר ימים אחרי התאריך הזה שלו את זה למשרד".

21. עם קבלת הצו אצל מר מליחי, מנהל העבודה, עמדה המאשינה בתנאי סעיף 6(ג) לחוק הפיקוח. זאת שכן אחת מהדריכים למסירתו הצו היא במסירתו לידי המחזיק במקום העבודה, ובכלל זאת למנהל העבודה. הצו התקבל אצל מר מליחי על פי עדותו מספר ימים לאחר הוצאתו (מתוך תקופה של חודש ו-10 ימים מהוצאתו ועד הביקורת השנייה שנערכה ב-16.12.18). העובدة שהצו התקבל אצל הנאשנת שמור להוצאה מתיישבת גם עם העדכן שליח מר מליחי ביום 16.10.9. למפקח מר ייונסקי (מ/2; ר' חקירת מר מליחי בעמ' 48, ש' 18 לפרטוקול; וחקירתו של המפקח פס בעמ' 5, ש' 2 לפרטוקול).

22. אם כן, הוכח שצו הבטיחות ניתן כדין, לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח.

האם הצו הופר?

23. על פי הצו, כאמור, נדרשה הנאשנת לבצע בדיקת אביזרי הרמה, להציג תסקירות בדיקה תקפים ומואושרים על ידי בודק מוסמך ולבצע בדיקת מתיקן חשמלי על ידי חשמלאי בודק.

24. המפקח, מר פס, העיד שבמסגרת הביקור השני ביום 16.11.7 הוא מצא שהנאשנת הפעילה את העוגורן מבלי שקיימו תנאי הצו - בדיקת אביזרי הרמה ובדיקת חשמלאי בודק (עמ' 4, ש' 1-6 לפרטוקול):

"ש: אני מציג בפניך דוח ביקור נושא תאריך 16.11.8.

ת: (מעיין) כן.

ש: תספר בבקשתך לבית הדין מי ערך אותו?

ת: הדוח זהה נערך על ידי לאחר ביצוע ביקור באתר. האתר הוא ברוח'Dוד פוחס 7 בפ"ת. והביקורת אני רואה לפי הביקור שהייתי בלווי' מנהל העבודה שהיא באתר מר בעז מליחי".

וכן בהמשך (עמ' 4, ש' 44-25 לפרטוקול):

"ת: כן. לפי הדוח, לפי מה שציינתי בדיוח, המבצע הקובל עצמו היה מחויב לבצע בדיקה לעגנון צרית, בדיקה לכל האזרחים הנלוים לעגנון צרית ולבצע בדיקה של מטען חשמלי ע"י חשמלאי בודק. ומלהיקוים שנרשמו בדיוח, הוא לא ביצע את הדברים הנ"ל.

ש: אתה הצגת עוד בבדיקה את הליקויים האלה?

ת: כן, בטח. אני לא הצגת, אני בקשתי ממנו את האישורים. אני מבקש ממנו את האישורים בשיעור של מתקני הרמה, איזורי הרמה, את האישור של חשמלאי בודק שהציגו לי בעת הבדיקה. מה שלא היה לו במקומם, ולא קיבלתי אותם.

ש: אני מציג בפניך אישור מתאריך 16.10.9, הוא מוכר לך?

ת: (מעין) כן.

ש: האישור הזה הוצג לך לראשונה מתי?

ת: אני חשב פחות או יותר בערך באוקטובר 2016.

ש: הבדיקה הייתה ב-11.7.

ת: נכון. אבל אז נראה לי היה לבדוק הבדיקה של העגנון, אז הוא הציב לי את האישור הזה שאמרתי לו שהוא לא תקין ואסור לו לעבוד עם זה, כי זה אישור רק של חשמלאי מוסמך ולא של בעל רישיון של חשמלאי בודק, זה שמי "שוויות נפרדות".

25. ממצאי הבדיקה סוכמו בדיוח שהוכן והוגש על ידי מר פס לתיק (מצג מס' 1)

26. מר מליחי היה מודיע לדרישות של הצו ואף שלח למר פס אישורים בדבר קיומם של התנאים האמורים בו (עמ' 44, ש' 45; עמ' 34-30). עם שליחת האישורים האמורים ראה עצמו מר מליחי כמי שפטור מן הצו ורשמי להמשיך לעריכת שימוש בעגנון (עמ' 47, ש' 36-42 לפרטוקול):

"ת: וההבנה שלי הייתה - הנה תיקנית, ז"א שאין מנעה להשתמש בעגנון. והעובדת היא ששלחתי לו את האסמכתאות שתיקנית. קרי את מה שהיא צריכה לתקן את אביזרי הרמה. ב. את הנושא של החשמל. כלומר אני ראיתי את זה צו מתנה. צו מתנה, אתה לא

יכול להשתמש בעגורן, כל עוד לא תיקנת את מה שצרכן לתקן.
היה ותיקנת, אין לך מניעה להשתמש בעגורן".

27. וכן בהמשך (עמ' 55, ש' 11-19 לפרוטוקול):

از אמרתי מוקדם ואני חוזר ואני אומר שוב, ש מבחינתי זה היה צו
שמנתה שאני לא יכול להשתמש כל עוד לא תיקנתי ומאהר ואני
יודע ותיקנתי, אז מבחינתי לאור ההבנה שלי שאני כן יכול להפעיל
אותו. אתה מתכוון שהאם צריך לחכות ולקבול סוג של אישור
רשמי צזה?

"ת:

נכון, נכון.

ש:

אז אני אומר לך שאני לא הבנתי, הבנתי בצורה אחרת שאני צריך
لتukan את ההוראות האלה, וזה אני יכול כן להשתמש בעגורן".

ת:

28. אם כן, אין ספק מהראיות שהנאשמה עשתה שימוש בעגורן לפני שצצו הבדיקות בוטל כדין - "על ידי
מפקח עבודה אזרוי, או על ידי מפקח העבודה הראשי, או על ידי בית דין אזרוי כמשמעותו
בחוק בית הדין לעבודה תשכ"ט-1969, להלן - בית דין אזרוי לעבודה, על פי בקשה
שהוגשה על ידי המחזיק במקום העבודה" (סעיף 7(א) לחוק הפיקוח).

29. צוין כי עמדתו של מר מליחי לפיה עם הגשת האישורים בטל צו הבדיקות, עמדת בסתרה ישירה
לסעיף 7(ב) לחוק הפיקוח הקבוע כך - "נאסר בצו לפי סעיף 6 שימוש במכונה, במכשיר ובציוד
או בחומר עד שהמכשיר גורם הסכנה והודיע המחזק במקום העבודה כי הורחק גורם
הסכנה, יבחן מפקח עבודה את המצב תוך שני ימים מאז נתקבלה הודעה על ידי מפקח
עבודה אזרוי או על ידי מפקח העבודה שניתן את הצו לאחר שהוסמך לפי סעיף 6(ד)".
מהווארה זו למדים שסילוק סכנות הבדיקות האמורות בצו ושליחתם למפקח אינה מפקיעה את הצו
אליא אף מחיבת את המפקח ללוח זמינים כדי להודיע מחדש מחדלו. ואף אם המפקח לא היה
עומד על לוח זמינים זה הדרך שבה על המחזק במקום העבודה לנוהג הוא לפנות לבין הדין לעבודה
לביטול הצו ולא לעשות דין לעצמו, כפי שעשה מר מליחי במקרה זה. הנחותיו של מר מליחי ביחס
לפקיעת הצו אין מקובלות גם ממשום הכלל שאירוע החוק אינה פוטרת מאחריות.

30. גם במשור העקרוני, לא הוכח שהנאשמה מילאה אחר הוראות הצו כדבאי. וכך, לפי הצו נדרשה
הנאשמה לבצע בדיקה לעגורן על ידי חשמלאי בודק. חלף זאת היא ביצעה את הבדיקה על ידי
חשמלאי מוסמך ולא על ידי בודק מוסמך (ר' חוות מר מליחי בעמ' 54 לפרוטוקול). החובה
לערוך את הבדיקות באמצעות חשמלאי ברמת בודק מוסמך מוסדרת בפקודת הבדיקות לעבודה
ותקנות הבדיקות לעבודה (עגורני ציריך), התשכ"ז-1966 שהותקנו מכוחה. ודוקן, אף כי יתכן
שלנאשמת היו סיבות טובות לחשב שהיא עומדת בדרישות צו הבדיקות והיא קיימה את הבדיקות
הנדירות לפרטן, עדין אין היא רשאית לעשות דין לעצמה ולהפר את הצו קודם לביטולו בדרכים
שנקבעו לכך בדיון - מבלי לקבל אישור מראש המפקח ומבלוי לפנות לבין הדין לעבודה בעניין.

31. מן הדברים דלעיל עולה שהתקיימו יסודותיה של עבירות הפרת צו הבטיחות. הוכח שיצא צו כדין, הכו נמסר לידי של מנהל העבודה בנאשمت שהוא המחזק בקרקע לעניין חוק הפיקוח; הכו אסור על הנאשمت לעשות שימוש בעגורן שברשותה והנחה אותה בדבר הפעולות שעלה לבצע כדי שהכו יבוטל; על אף האמור בצו הנאשمت עשתה שימוש בעגורן טרם ביטולו של הכו; מנהל העבודה בנאשمت ידע על הכו אך החליט על דעת עצמו שתוקפו פג, מבלי לקבל לכך אישור מהמפקח. סברתו של מר מליחי שהכו מבוטל אוטומטית עם הסרת הכספיים שהכו הצביע עליהם אינה רלוונטיות שכן אפשרות ביטול הכו במקרה כזה אינה אחת מהדריכים לפיקיעתו. אי ידיעתו של מר מליחי על דרכי פיקיעתו של הכו אף היא אינה רלוונטיות שכן אי ידיעת החוק אינה פוטרת אחריות.
32. בשולי הדברים יצוין כי מקו החקירה של הנאשمت עליה הייתה בפיו מספר טענות. טענות שהיא לא ניצלה את ההזדמנויות להעלות במסגרת יתורה על זכותה להגשת סיכומים. אלא שהנאשמה באה במקומה של הנאשمت והעלתה את הטענות האלו מיזמתה בסיכוןיה. מהקשר הדברים, נאמר בסיכוןי המאשימה, ניתן להבין שהנאשמת קבלה על שני דברים: על עצם תקינותו של הכו, בהיותו בלתי נדרש ולא דחוף כך שהייתה קיימת חובה לקיים שימוש לפני הוצאתו; וכן, שהיא מילאה את התנאים שנקבעו לה בצו, דרישות הבטיחות שהמפקח הורה לקיים כתנאי לביטול הכו. המאשימה, שכאמור העלתה את הטענות,יפה השיבה לטענה הראשונה שמדובר בתקופה עקיפה של הכו. המקום הנכון לתקוף את הכו היה בפניה לבית הדין לעובדה שירוה על ביטולו ולא במסגרת ההליך הפלילי; ולטענה השנייה היא השיבה שהנאשמת אף לא מילאה אחר הוראות הבטיחות, ככלוגמא, היא לא ביצעה בדיקה לעגורן על ידי "חשמלאי בודק", אלא "חשמלאי מוסמך" שאינו מוסמן לבדיקה זו.
33. אשר לדעתו, לטענה הראשונה, הנאשמת אינה טוענת כלפי סמכותו של המפקח להוציא את הכו, אלא כנגד שיקול דעתו. מדובר למעשה ב"תקופה עקיפה" של הכו, כפי שציינה המאשימה בסיכוןיה. כאמור, טענה זו לא עלתה בפועל שכן הנאשמת לא הגישה סיכומים. אך מעבר לדרוש נציג של פי הפסיקה אין מקום לאפשר תקופה עקיפה של אקט מהלי אלא במרקם חריגים碧outer המצביעים על היעדר תקינות מוחלטת (ר' ת"פ (ירושלים) 15-12-20753 **מדינת ישראל נ' אלעזר ריגר** (19.7.18) והמבאות שם). לא זה הוא המקרה שלפנינו ואין לנו אלא להסכים עם המאשימה שבעיות תקינות הקשורות להפעלת עגורן בשטח בנייה הן מפגע בטיחותי חמור הטוען טיפול מיידי. מעבר לכך, אף אם היו סברים שהכו הוציא מבלי שהנסיבות הצדיקו לוותר על קיומו של הליך שימוש מטרים, הסuds היה המתאים היה לבטל את הכו ממועד ההחלטה ולא למפרע. תוקפו של הכו היה נותר בעינו כל עוד הוא לא בוטל והפרתו הייתה עולה כדי עבירה. לטענה השנייה, ניתן מדובר בטענה שאינה רלוונטיות לאישום שכן אף אם הבדיקות בוצעו כלשונן אין בעצם ביצוען כדי לאין את הכו.
34. משהচচু יסודות העבירה ואף היסוד הנפשי הכרוך בביצועה מצאתי כי יש להרשיע את הנאשמת בביצוע העבירה המוחסת לה בכתב האישום וכמפורט לעיל.
35. לפיכך, הצדדים יתיצבו לשמייעת טיעונים לעונש ביום 12.9.21 בשעה 10:40.

ניתנה היום, כ"ה تموز תשפ"א, 05 יולי 2021, במעמד הצדדים